

GDAŃSKI UNIWERSYTET MEDYCZNY

Prof. dr hab. med. Jacek M. Witkowski

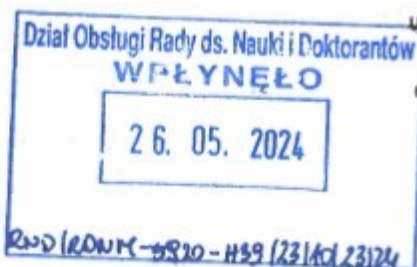
Wydział Lekarski

Zakład Embriologii

ul. Dębinki 1, 80-211 Gdańsk

tel./ fax. 058 349-15-10

e-mail: jawit@gumed.edu.pl

RECENZJA

Gdańsk, 20 maja 2024

Dorobku i osiągnięcia naukowego dr nauk medycznych Jana Szypuły, kandydata do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Dr Jan Szypuła uzyskał stopień doktora nauk medycznych w dziedzinie medycyny przyznany decyzją Rady Wydziału Lekarskiego Wojskowej Akademii Medycznej im. Gen. Dywizji Bolesława Szareckiego w Łodzi z dnia 20 grudnia 1994, na podstawie rozprawy pt. „Badania nad obrażeniami pourazowymi układów narządu ruchu u żołnierzy służby czynnej w XVII Rejonie Leczniczym”. Promotorem w przewodzie doktorskim był Prof. dr hab. n. med. Krystian Żołyński. W ten sposób Habilitant wypełnił pierwszy, niezbędny warunek ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, wynikający z zapisu artykułu 16 ustęp 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w związku z art. 179 ust. 2 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Ocena dorobku naukowego

Analizując całkowity dorobek naukowy Habilitanta od strony wskaźników bibliometrycznych należy powiedzieć, że jest on w najlepszym wypadku mierny, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że od uzyskania przezeń doktoratu minęło 30 lat. I tak, dr Szypuła jest współautorem w sumie zaledwie 26 publikacji, spośród których 10 ma charakter prac oryginalnych, 9 to opisy kazuistyczne, 6 – prace kliniczne (częściowo o charakterze oryginalnym) i jedna biografia pośmiertna. Na liście publikacji kandydat wymienia także jedno streszczenie konferencyjne. Trzy publikacje kandydata powstały przed uzyskaniem przezeń stopnia doktora. Dwadzieścia dwie spośród tych prac opublikowane zostały w języku polskim, głównie w branżowym czasopiśmie Kwartalnik Ortopedyczny (bez IF, z punktacją MEiN = 2,0), a jedynie cztery prace opublikowano w języku angielskim.

W konsekwencji całkowity współczynnik oddziaływania (IF) prac habilitanta jest wyjątkowo niski i wynosi zaledwie 3,17, która to wartość w wielu uczelniach medycznych jest niewystarczająca do przystąpienia do przewodu doktorskiego. Na ten współczynnik składają się dwie prace

opublikowane w czasopiśmie Medical Science Monitor w roku 2016; jedynie w jednej z nich dr Szypuła był pierwszym autorem i ta praca może być uważana za składnik jego osiągnięcia naukowego (patrz niożej; w drugiej był siódmym na ośmioro autorów). Należy tu wspomnieć, że dr Szypuła był pierwszym autorem większości publikacji polskojęzycznych. Całkowita liczba punktów MEiN, które uzyskały prace Habilitanta to zaledwie 105. Spośród ww. publikacji jedynie 6 znajduje się w bazie Scopus; jej kwerenda przez recenzenta ujawnia, że całkowita liczba cytowań tych prac to 30, a indeks Hirscha $h=3$. Dwie najnowsze publikacje kandydata opublikowane zostały w czasopiśmie MEGA Journal of Case Reports; na stronie internetowej czasopisma można znaleźć informację o jego współczynniku oddziaływania równym 2,809, jednak czasopismo nie jest indeksowane w bazach Web of Science czy Scopus ani w Journal Citation Reports, a więc nie można uznać jego IF za rzeczywisty miernik jakości tego pisma i dołączyć tej punktacji do dorobku kandydata.

Podsumowując, uważam, że dorobek naukowy kandydata jest dalece niewystarczający do ubiegania się przez niego o stopień doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Kluczowym elementem w procesie uzyskania stopnia dr hab. jest przedstawienie przez kandydata osiągnięcia naukowego, mającego cechy nowości, innowacyjności, będącego wynikiem samodzielnej pracy badawczej kandydata (lub przynajmniej powinien on pełnić najistotniejszą, potwierdzoną przez współautorów publikacji rolę wśród wykonawców i autorów opisujących to osiągnięcie). Osiągnięcie habilitacyjne powinno być docenione przez środowisko naukowe poprzez a) jego publikację w dobrych, międzynarodowych czasopismach naukowych o współczynniku oddziaływania przynajmniej średnim dla dziedziny, której to osiągnięcie dotyczy oraz b) przez odpowiednią liczbę cytowań publikacji opisujących osiągnięcie przez innych badaczy zajmujących się podobnymi zagadnieniami.

Uważam, co wykazuję poniżej, że dr Jan Szypuła nie przedstawił do oceny osiągnięcia habilitacyjnego spełniającego nawet minimalne wymagania.

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe (?) dra Szypuły nosi tytuł: „Badania nad wpływem protezoplastyki stawów na reakcje stresu oksydacyjnego i cytokiny prozapalne”. Kandydat nie wymienił ani nie omówił w Autoreferacie swoich publikacji wchodzących w skład tego osiągnięcia. Z bibliografii wszystkich prac kandydata wynika, że jedynie 2 z nich mogą dotyczyć tematyki określonej w tytule osiągnięcia (kandydat nie dołączył kopii/skanów swoich publikacji do dokumentacji; poniższe artykuły są jednak dostępne on-line):

1, Szypuła J I wsp., *Comparison of biocompatibility of cemented vs. cementless hip joint endoprotheses based on postoperative evaluation of proinflammatory cytokine levels*; Medical Science Monitor 2016;22, 4830-4835 [określona przez kandydata jako praca kliniczna (?), jednak mająca charakter oryginalnej pracy badawczej; dr Szypuła **nie był** autorem korespondującym/wiodącym w tej publikacji];

2, Szypuła J, Kuś D, *The influence of the type of hip prothesoplastics on selected factors of oxidative stress*. MEGA Journal of Case Reports 2023: 6, 2001-2012 [określona przez kandydata jako praca kazuistyczna; analiza tekstu (dostępny na stronie periodyku: [MJCR-6-2012.pdf](#) ([megajournalofcasereports.com](#)) wskazuje jednak, że mamy tu do czynienia z pracą oryginalną]. W publikacji tej dr Szypuła był pierwszym i korespondującym autorem.

Przy tym jedynie Med. Sci Monitor posiada współczynnik IF (1.585). Praca ta, jak wynika z kwerendy recenzenta w bazie Scopus, została w okresie od wydrukowania (2016) do chwili obecnej **zacytowana zaledwie 3 razy**, czyli **nie wzbudziła zainteresowania środowiska naukowego**. Jak wspomniałem powyżej, czasopismo MEGA Journal of Case Reports (MEGA) nie jest indeksowane w bazach Web of Science czy Scopus ani w Journal Citation Reports; nie wiadomo więc, czy opublikowana w nim praca kandydata miała jakikolwiek oddźwięk w środowisku naukowym i klinicznym.

Dr Szypuła poświęcił opisowi swojego osiągnięcia habilitacyjnego (?) zaledwie około 30 linijek tekstu; jak wspomniałem, nie odniósł się w tym opisie do konkretnych publikacji, a jedynie wspomniął o badaniach poziomu CRP i IL-6 u 200 osób, które poddane zostały zabiegowi endoprotezoplastyki stawu biodrowego w latach 2010-2011. Analiza obydwu tekstów wskazuje, że badania przeprowadzone były na tej samej grupie chorych (identyczna liczebność grup, proporcja płci, zakres wieku. Cytując opis badanych:

MEGA: "The study included 200 patients aged 31–81 years who underwent hip arthroplasty in 2010–2011. Women constituted 63% of the respondents, and men - 37%. Blood samples were collected three times: before the procedure, on the 1st day after the procedure and 6 weeks after the procedure. The material was collected from the ulnar vein into heparin tubes and tubes without anticoagulant. Serum was obtained from blood devoid of anticoagulant (approximately 3 ml) by centrifugation for 5 minutes at 5000 × g at + 4°C. The serum was then separated and stored at -80°C."

MSM: "To determine the value of IL-6 and CRP, we assessed 200 patients who underwent hip joint arthroplasty between 2010 and 2011. The patients had been operated on by the same team of surgeons at the Hospital of the Ministry of Internal Affairs and Administration with Regional Oncology Center, Department of Orthopedics Surgery, Olsztyn, Poland between January 2010 and December 2011. The sample comprised patients aged 31–81 years (mean age=64.2 years). The participants were divided by sex. One group included 126 female subjects (63%) and the other included 74 male subjects (37%)."

W obydwu pracach wykonano oznaczenia IL-6 i CRP (tą samą metodą), jednak przedstawione wyniki tych oznaczeń nie są identyczne (choć zbliżone). Nie jest więc jasne, czy doszło tu do częściowego autoplagiatu. W pracy opublikowanej w MEGA oznaczano także inne parametry związane ze stresem oksydacyjnym, takie jak poziomy SOD-1, MDA, GSH-Px, Isoprostanu 8-isoPGF2 α ; kandydat nie odnosi się jednak w żaden sposób do tych wyników w (bardzo krótkim i pobieżnym) opisie swego osiągnięcia.

Podsumowując, uważam że dr Jan Szypuła NIE PRZEDSTAWIŁ osiągnięcia mogącego być podstawą do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Dr Jan Szypuła nie przedstawił informacji o prowadzonych przez siebie zajęciach dydaktycznych (w tym wykładach, seminariach czy ćwiczeniach) a także prezentacji naukowych i popularnonaukowych). Można więc przyjąć, że nie posiada on żadnego doświadczenia dydaktycznego. Kandydat nie przedstawił także żadnego dorobku organizacyjnego; nie pełnił funkcji eksperckich, nie recenzował publikacji innych autorów, nie pełnił funkcji promotora pomocniczego. Nie piastował opieki nad studentami ani magistrantami.

W części Autoreferatu poświęconej osiągnięciom dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzującym naukę powtarza listę swoich publikacji. Jedynym dowodem doświadczenia organizacyjnego kandydata może być pełnienie przezeń funkcji ordynatora oddziału chirurgii urazowej i ortopedii w szpitalu wojskowym w Olsztynie (lata 1999-2004) a następnie ordynatora oddziału chirurgii urazowej i ortopedii w szpitalu MSWiA – Warmińsko-Mazurskim Centrum Onkologii w Olsztynie (w latach 2005-2010).

Według dostępnej informacji, Habilitant nie odbył żadnego długotrwałego zagranicznego stażu naukowego; nie nawiązał również naukowej współpracy z krajowymi lub zagranicznymi instytucjami naukowymi. Nie kierował także projektami naukowymi finansowanymi ze źródeł zewnętrznych. W związku z czym w mojej opinii nie wypełnił kolejnego z zaleceń Centralnej Komisji dla osób ubiegających się o stopień dr hab.

Podsumowując, uważam przedstawioną przez kandydata jego działalność dydaktyczną i organizacyjną za niewystarczającą a wręcz za nieistniejącą.

Konkludując, na podstawie oceny osiągnięcia naukowego (którego brak), pozostałego dorobku naukowego Kandydata, a także jego działalności dydaktycznej i organizacyjnej uważam, że dorobek ten nie spełnia wymagań stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, co

upoważnia mnie do stwierdzenia iż dr n. biol. Jan Szypuła nie spełnia wymaganych kryteriów dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego zgodnie z obowiązującą Ustawą (cyt. na wstępie).

Dlatego zwracam się do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie o NIEDOPUSZCZENIE dr n. med. Jana Szypuły do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Z poważaniem,

|